

6

Tomášek

ZPRÁVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

Když se zastavíme v modlitbě před Ukřižovaným, s pohledem na probodený bok, zakusíme v sobě radost, že jsme milováni, a touhu milovat a stát se nástrojem milosrdenství a smíření.

Benedikt XVI.

Úvodní slovo

Milí svatotomští farníci,

za chvíli to bude měsíc, co máme zavřené kostely, a bohoslužebný život (a nejenom ten) jsme byli nuceni odsunout do virtuálního světa. Někteří lidé ta preventivní opatření kritizují, také církve se prý stáhla do sebe. Doufám, že ne, ovšem je třeba respektovat legitimní autoritu a nespoléhat opovážlivě na Boha. Jde také o ohleduplnost a lásku k těm, kterým bychom mohli neopatrným přístupem uškodit. Osobní kontakt nám ovšem chybí, což

poznáváme nejen při bohoslužbě, ale i v naší každodenní skutečnosti.

Pokud jde o naše internetové přenosy bohoslužeb, je to samozřejmě provizorium, které se nám snaží zprostředkovat aspoň na dálku společenství víry, když lepší možnost účasti na bohoslužbě nemáme. Je to snaha, aby bohoslužebný život úplně neustal, i když se nemůže realizovat normálním způsobem. Chtěl bych zde poděkovat těm farníkům, kteří již v minulosti s ohledem na naše nemocné realizovali možnost přenosů bohoslužeb, kteří udržují techniku v chodu a na začátku mimořádných

opatření posílili systém tak, aby zvládal několikanásobně větší počet připojených účastníků.

V této souvislosti připomíná vatikánská Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, stejně jako Česká biskupská konference, že účast na obřadech pomocí komunikačních prostředků se má dít pouze v přímém přenosu, nikoli ze záznamu.

Také během Velikonoc se Vám budeme snažit nabídnout účast na slavení Svatého tridua za pomoci internetových přenosů, a to nejen bohoslužeb, ale také adorace na Zelený čtvrtek a části Liturgie hodin (breviáře). Pokud se s námi chcete pomodlit breviář, a nemáte k dispozici tištěný, je možné nalézt příslušné texty také na webu (www.breviar.cz) a existují aplikace pro mobilní telefony či tablety pro oba nejrozšířenější systémy.

Velikonoce jsou ústřední slavností naší spásy. V této souvislosti bych rád upozornil na to, že slovo spása má v sobě i rozměr tělesného zdraví. Například v latině spásu i zdraví označuje stejné slovo *salus*. Znamená to, že duchovní věci nejsou odtrženy od tělesna, ale také to, že naše pozemská existence v těle není konečným smyslem našeho žití.

Kéž jsou tedy pro nás pro všechny tyto svátky časem spásy, uzdravení na duši i na těle, prostorem pro setkání

v modlitbě s Kristem, našimi nejbližšími, i s celou církví. Pokusme se prožít, i bez možnosti být v kostele, krásné Velikonoce s Kristem.

Váš farář Jan Mráz

Pastýřský list biskupa Vojtěcha Cikrleho

v době pandemie koronaviru COVID-19

Milé sestry, milí bratři,

ještě před několika týdny by nikoho z nás nenapadlo, že budeme prožívat dobu mimořádných opatření bez možnosti běžného přijímání svátostí a budeme v kontaktu jen prostřednictvím obrazovek elektronických médií a telefonů. Přesto nás má i toto netradiční prožívání postní doby a velikonočních svátků úžeji spojit s Ježíšem Kristem, který za nás zemřel, abychom mohli být připojeni k jeho vítězství nad zlem a hříchem. Proto pro nás může být i tento čas se všemi nejistotami vnějších okolností časem milostí a požehnání.

Svůj život ani běh světa nemáme nikdy zcela ve svých rukou.

Koronavirová doba ukazuje svět křehčí a zranitelnější víc, než jsme si doposud mysleli, a nikdo z nás neví, jak dlouho ještě pandemie potrvá a jak se bude vyvíjet. Ani jak dlouho budeme žít ve svých

osobních i společných nejistotách a omezeních. Přinesla však už i něco velmi pozitivního – vlnu vzájemné solidarity a nejrůznější formy obětavé služby a pomoci druhým v nasazení lékařů, zdravotních sester, policistů, hasičů, charitních pracovníků, politiků i běžných občanů, kteří nezištně pracují a finančně přispívají pro dobro ostatních. Všem jim za to patří upřímné poděkování.

Děkuji ale také vám, rodinám, že jste napříč generacemi přijali nouzová opatření a sdílíte tento čas mnohdy v malém izolovaném prostoru a ve specificky nastavených podmínkách se snažíte hledat nové cesty k sobě navzájem. Děkuji i vám, kteří tento čas prožíváte v osamocení, bez kontaktu s ostatními, a s obavami očekáváte další vývoj. Děkuji za vaši trpělivost, naději a modlitby. Děkuji vám kněžím, jáhnům a duchovním společenstvím za modlitby, které jsou v tomto čase nesmírně důležité.

Stará moudrost praví, že k tomu, aby se dílo dařilo, jsou potřeba trojí ruce. Jedny, které se za zdar celého díla modlí, druhé, které pomáhají a slouží, a třetí, které tuto službu podporují penězi. Pro věřící brněnské diecéze jsem vyhlásil na úterý 17. března citelný půst a možnost almužny na dobrý účel. Nyní se obracím k širšímu společenství, ke všem lidem dobré vůle: Prosím, abychom se bez ohledu na vyznání a názorové postoje spojili v modlitbě jako *děti jednoho Otce*.

Na Květnou neděli 5. dubna v 11 hodin, kdy budou po celé brněnské diecézi znít kostelní zvony, se společně pomodleme *Otče náš*. Ať tato modlitba přispěje k vědomí, že k sobě přes nejrůznější rozdíly patříme. Zapomeňme na zlobu, svár, nenávisť a všechna zklamání. Snažme se smířit a odpustit si navzájem a obraťme se k Bohu, který je i v těchto chvílích náš milující Otec. To bude nejlepší přípravou na blížící se Velikonoce, na svátky smrti a vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista.

Letošní Velikonoce budou neobvyklé. Po stránce vnější zcela určitě. Jestli po stránce vnitřní, to záleží na každém z nás.

Spolu s vámi se modlím a ze srdce vám všem žehnám.

Váš biskup Vojtěch

Informace

- **Internetové přenosy** z našeho kostela lze sledovat na:

<https://prenosy.svtomas.net/>

nebo YouTube kanálu:

Přenosy z kostela sv. Tomáše v Brně
mše sv.: neděle 9.00, všední dny 17.30
růženec: denně 20.00.

Toto platí do středy 8. dubna a od úterý 14. dubna. Rozpis přenosů obřadů letošních Velikonoc od čtvrtka 9. dubna do pondělí 13. dubna je na poslední straně tohoto čísla Tomáška.

Pokud sledujete přenosy prostřednictvím našeho kanálu YouTube, můžete nám vyjádřit podporu kliknutím na červené tlačítko „ODEBÍRAT“ (dole pod videem).

- **Kostelní zvony se rozezní** na Květnou neděli 5. dubna 2020 v 11.00 hodin. Na pokyn biskupa Vojtěcha Cikrleho se v brněnské diecézi na pět minut rozezní kostelní zvony jako výzva ke společné modlitbě *Otče náš* všech lidí dobré vůle.

- **Na Velký pátek je přísný půst.** V našich diecézích to konkrétně znamená, že v tento den se máme postit od masa (závazné od 14 let) a najíst se jen jednou za den dosyta (závazné pro věřící od 18 do 60 let).

- **Finanční dary na podporu naší farnosti.** I v době uzavření našeho kostela je možné podpořit naši farnost finančně, a to příspěvkem na bankovní účet **2200030422/6800**.

- **Kontakty na farnost** jsou v době mimořádného opatření omezeny, naše kancelář je zavřena. Kontaktujte nás, prosím, e-mailem nebo telefonicky:

P. Jakub Tůma, tel.: **775 632 771**

e-mail jakub.j.tuma@gmail.com ,

P. Martin Hönig, tel.: **731 402 647**

e-mail martinhonig@seznam.cz .

- **Tomášek jen na webu.** Toto číslo zpravodaje nebylo posláno do tiskárny a je k dispozici jen na farních webových stránkách. Pokud víte o někom, kdo nemá přístup k internetu a je pravidelných čtenářem Tomáška, informujte nás a toto číslo v jednotlivých kusech vytiskneme a dodáme. Farníci bez internetu se o novém čísle nedozví, musíte je sami informovat. Tomáška je možno jako brožuru vytisknout přímo z našeho webu, nejlépe na oboustranné tiskárně.

- **Služby ve farnosti i mimo ni.** Máme k dispozici dobrovolníky ochotné a schopné potřebným obstarat a doručit nákup nebo poskytnout jiné nutné služby. Katolické týdeníky pro naši farnost pravidelně vydáváme

a jsou v kostele. Pokud bude mít někdo zájem je možno dohodnout bezkontaktní vyzvednutí nebo doručení do poštovní schránky. O svých požadavcích nebo návrzích informujte nejlépe mailem na adrese **redakce@svtomas.net** případně na tel.: **737 267 508** (Pavel Zahradník).

• **Rozvoz velikonočního světla.** O Velikonoční neděli letos mimořádně nabízíme dovoz světla zapáleného od paškálu do jednotlivých domácností. Rozvážet se začne po mši sv. v 9.00. Zájemci o přivezení velikonočního světla i dobrovolníci ochotní pomoci s distribucí se mohou přihlásit u Vojtěcha Pospíšila na tel.: **+420 732 916 122**.

• **Brněnské biskupství** vyjadřuje velké poděkování dárcům. I přes obtížnou situaci, ve které se nyní nacházíme přijalo jen za březen dary za víc než 950 000 Kč na fond PULS.

• **3. ekumenická pouť jižní Moravou.** V minulém čísle našeho zpravodaje jsme vás zvali na 3. ekumenickou pouť jižní Moravou, která se měla konat 25. dubna 2020. Vzhledem k současné epidemii ovšem došlo ke změně jejího termínu. Dá-li Pán, měla by se uskutečnit 3. října 2020. Bližší informace budou včas zveřejněny v tomto zpravodaji.

P. Jordán Vinklárek OP

V pondělí 30. března 2020 odevzdal svou duši Pánu fr. Jordán Jaromír Vinklárek OP. Zemřel ve věku 95 let, 69 let od řeholních slibů a po 55 letech kněžství. Vynikal velkou horlivostí o spásu duší v době komunistického pronásledování i za nově nabyté svobody. R.I.P.

V letech 1988–1990 působil v naší farnosti, aktivní byl zejména v různých neformálních společenstvích a to nejen v okruhu tomáškovských farníků.

Kdo jste ho znali, jistě na něj vpomenete. Ostatní mohou získat více informací na <https://www.pametnaroda.cz/cs/vinklarek-jordan-jaromir-20080725-0>

Zkažené Velikonoce?

Už za pár dní máme slavit Velikonoce, největší křesťanské svátky v roce. Mnohé z nás možná už ve spojení s tím navštívila určitá hořkost: Slavit? Ale jak, když je pořád karanténa kvůli koronaviru? Co se ale k tomu postavit čelem a zkusit ze současné situace duchovně vytěžit pro sebe i svoji rodinu maximum?

Po léta jsme zřejmě byli zvyklí „vyřešit si Velikonoce“ předvelikonoční zpovědí a následnou účastí na obřadech v kostele (možná ještě křížovou cestou v přírodě a návštěvami známých). Mohli bychom být v pokušení „vyřešit to“ letos tím, že si akorát místo obřadů v kostele pustíme přenosy obřadů přes média a že si místo návštěv přátel s přáteli zavoláme či napíšeme (nebo se potkáme někde v rouškách, nebo i bez nich - „na tajňačku“). To by byl ale veliký omyl!

Letos má totiž velká část z nás jedinečnou příležitost prožít Velikonoce daleko hlouběji než kdy předtím. Mnozí, kteří jindy i během začátku svátků pracují či studují, jsou nyní doma. A mnozí, kteří jsou zvyklí využít Velikonoce k cestování, jsou přinuceni být celou dobu na jednom místě. A právě toto je veliká příležitost. Zkusme tedy

každý den Svatého týdne prožít v co nejpodobnější duchovní atmosféře, v jaké jej prožíval Ježíš a jeho přátelé.

Květná neděle je příležitostí vítat Ježíše ve svém městě a ve svém domově. Můžeme nám pomoci třeba už to, že si na stůl či pod kříž postavíme vázu s hezkými květinami, nebo že se třeba v rámci „rouškové“ zdravotní vycházky „v místě bydliště“ vydáme ozdobit nějaký křížek nebo Boží muka u cesty.

Zelený čtvrtek je čas pro čtení a rozjímání o Kristově poslední večeři, o jeho bdění v olivové zahradě a o jeho zatčení. Můžeme si společně přečíst nebo převyprávět příslušné příběhy z evangelií a během noci dát Ježíšovi alespoň jednu hodinu bdění a modlitby. Nemusí jít o nic složitého, možná by stačilo opakovat: „Pane Ježíši, nauč mě modlit se!“ – „Pane Ježíši, pomoz mému malému víře!“

Velký pátek můžeme s Ježíšem prožívat doslova krok za krokem: dopoledne: soud u Piláta, poledne: Ježíš na kříži, tři hodiny odpoledne: Ježíš umírá, večer: Ježíšovo tělo položené do hrobu. Můžeme se doma nebo v přírodě pomodlit křížovou cestou. To, že si vážíme Ježíšovy oběti na kříži, můžeme vyjádřit také třeba tím, že si doma sundáme kříž a položíme si jej na prázdný stůl a kdykoli jej budeme mít, řekneme v duchu prostě: „Ježíši, díky za tvou lásku.“ Dalším vyjádřením naší

vděčnosti je starý známý velkopáteční půst.

Bílá sobota by pak měla být dnem ticha a usebrání. Sice nejspíš nebudeme moci navštívit symbolický Boží hrob v kostele, ale můžeme navštívit hroby svých blízkých, nebo si doma zapálit svíčku a pomodlit se za ně.

Neděle Zmrtvýchvstání Páně, stejně jako následující týden, by pak měl být opravdu radostný. Je určitě na místě znovu si přečíst evangelium o nalezení prázdného hrobu a chválit Ježíše, který je vítěz nad vším zlem. Půst už nemá místa, je čas na něco dobrého k jídlu i k pití. To, že asi nebudeme mít tolik návštěv jako jindy a že se asi ani nebude muset barvit tolik vajec a tolik péct, nám může pomoci konečně v klidu aspoň trochu vstřebat, co to znamená, že je smrt poražena a že se jí díky Kristu už nemusíme víc bát.

Každý má samozřejmě jiné možnosti a jiné výchozí podmínky, ale věřím, že každý, kdo bude chtít a kdo se o to bude upřímně snažit, může i letos prožít opravdu krásné Velikonoce, možná dokonce ještě krásnější než jindy. Liturgie v kostele je důležitá a Eucharistie je nezastupitelná. Vzkříšený Kristus má ale tisíce jiných způsobů, jak nás navštívit – pokud skutečně uvěříme, že je živý a stále přítomný a pozveme ho do svého srdce.

Požehnané tak trochu jiné svátky všem přeje

o. Jakub Tůma

Bez svátostí?

Drazí farníci, jako katolické společenství v současné době trpíme tím, že nemůžeme slavit mše svaté a „přijímat svátosti“ tak, jak jsme zvyklí. Myslíme tím svátost smíření a Eucharistie. Ano, tyto svátosti jsou opravdu zásadní, jak to krásně osvětlil o. Jakub v cyklu článků v předchozích číslech Tomáška.

Ale v čase, kdy je nemůžeme přijímat, jsme zváni si možná víc než kdy jindy uvědomit, že tu nejsou jen od toho, aby se přijímaly, ale aby se žily, a také, že jsou i jiné svátosti než tyto dvě.

Máme si uvědomit a prožít ono „jděte ve jménu Páně“, které jsme tolikrát slyšeli na konci mše svaté. Ted' nejsme v kostele, jsme ve světě, ale právě tady jsme ve jménu Páně. Ve své rodině, v místě, kde žijeme, jsme ted' proto, abychom zde tyto svátosti (dříve přijaté) nyní uvedli do praxe. Abychom byli k druhým tak milosrdní a trpěliví, jako Bůh, který nám odpustil hříchy. Abychom tu byli pro druhé jako Ježíš, který nám řekl: „vezměte a jezte (...), toto je moje tělo. (...) vezměte a pijte, toto je má krev“.

Ted' to máme žít my. Tím víc, čím víc je potřeba odpouštět, čím více nás někdo potřebuje, nebo nám dokonce „pije krev“ nebo z nás „vysává život“. Eliáš šel v síle pokrmu od anděla čtyřicet dní a čtyřicet nocí. U nás to ještě není tak dlouho, co jsme naposled jedli Chléb života, samého Krista, takže ted' v jeho síle sice musíme sedět doma, ale ve vztazích máme jít kupředu. A do hloubky.

A pak, kromě těchto dvou svátostí, které normálně můžeme přijímat často (a někdy tak často, že je právě zapomínáme žít), jsou tady přece i další. Ty, které jsme jednou přijali a stále působí.

Díky křtu jsme Boží děti, ve kterých koluje „Boží krev“, Boží chrámy, ve kterých přebývá Boží Duch a celá Trojice. Bůh je s námi, je v nás, nejen těch deset minut po sv. přijímání anebo ve chvíli, kdy se modlíme nebo děláme kříž, ale pořád: vždyť jsme „ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého“ už pokřtěni, tedy ponoření jednou provždy.

Biřmováním jsme se pak stali Božími vyslanci. Máme autoritu a pověření jít do světa v jeho jménu, ale ne bez něj: dostali jsme moc Ducha Svatého k boření hradeb a dobytí celého území nepřitele. Svět je náš.

A pak jsou tu svátosti určené ke službě společenství, k vytváření Církve, a to manželství a kněžství. Jděme si je trochu porovnat, aby nám

vysvitla hlavně jedinečnost a krása té první, často opomíjené svátosti – manželství.

Kněží jsou vysvěceni jako jedinci k obrazu jediného Pastýře a Hlavy Církve. Naproti tomu při manželském sňatku není posvěcen jedinec ani dva jedinci, ale pár: jeden muž a jedna žena spojeni dohromady. Je to vlastně jediná svátost, kterou přijímá společenství, vlastně kterou se společenství stává. Manželé jsou svátost. Ani ta nejdokonaleji zorganizovaná a svatá řeholní komunita není svátostí, ale ten nejobyčejnější, nejobožejší manželský pár pokřtěných je svátostí. Manželé jsou svátostí Boha, který je společenstvím osob. Jsou živým obrazem a zpřítomněním lásky, která je uprostřed Boží Trojice, a taky lásky mezi Kristem a Církví. Druhý vatikánský koncil říká, že manželé „jsou znamením a mají podíl na tajemství jednoty a plodné lásky mezi Kristem a církví. Mají v Božím lidu vlastní dar“(LG 11). A dále: „Křesťanská rodina (...) zviditelňuje ve světě Kristovu přítomnost a pravou povahu církve“(GS 48). Tím jsou rodiny pro Církev nenahraditelné, vlastně nesou v sobě esenci církve, jsou církví v malém. Bez manželů není Církev. Papež František mluví podobně: „Církev je rodina rodin...“(AL 87), manželé jsou mocí svátosti pověřeni k pravému

a vlastnímu (originálnímu) poslání: „zviditelňovat lásku, jíž Kristus miluje svou Církev a nadále za ni dává život“(AL 121). Kde tuto lásku brát a nekrást? Na to odpovídá pro změnu sv. Jan Pavel II.: „Vlastním pramenem a jedinečným prostředkem posvěcení je pro manžele svátost manželství“(FC 56). Z této svátosti je třeba učit se čerpat. Vzávat Ducha Svatého, který sídlí v nitru vašeho páru a prosit ho, aby vám pomáhal ve všem. Manželé mají dosáhnout svatosti a vrcholu mystického života tím, že žijí rodinný život v Kristově lásce, kterou čerpají ze své svátosti a dělí se o ni s druhými: se svými dětmi, s dětmi sousedů, kteří to doma nemají lehké, s přáteli, kolegy, kněžími, ... nepřáteli. Není nic v životě manželů, co by nemohlo být posvěceno a posvěcující. Manželský duchovní život je bezodpadový. Všechno se zpracuje, všechno se dá posvětit. Všechny drobečky se sbírají a zužitkují. Milost svátosti manželství zasahuje celý život manželů – do šířky (všechny činnosti, myšlenky, slova, ...), do hloubky (tělo i duši) i do délky (až do smrti). Tato svátost nám říká a pomáhá: nebud’me párem, který vaří, jí, uklízí, pracuje atd., protože je to potřeba. Bud’me párem, který vaří, jí, uklízí, pracuje atd., protože miluje.

Drazí manželé, Církev i svět vás životně potřebují. Potřebujeme kontemplativní manželské páry, schopné

žasnout nad tím, kým jsou v Kristu. Bůh vám dává takovou důvěru! Máte svým životem říkat stále a všem: „Bůh je láska.“ A tímto způsobem pomáháte evangelizaci více než ten nejlepší kazatel. Proč? Protože Bůh je zkušenost lásky, ne pojem lásky. Bůh se nám nezjevil proto, abychom se o něm učili, ale abychom s ním žili, Boha je potřeba zažít. Představte si, že přijdete k někomu na návštěvu a on před vás postaví úžasný dort – ukáže vám ho, popíše, vysvětlí recept, postup přípravy, prohlédnete si ho ... a potom vám řekne: „tak na shledanou“. Je to normální? Není! Přece ho ochutnáme! K tomu je dort. A co Bůh? O něm jen vysvětlíme, co o něm víme? Ne! Jak ho zakusíme? Právě v rodině, ve společenství. Skrze lásku manželského páru. Lásku, která se rozdává druhým.

Drazí manželé, to je váš krásný úkol a zároveň dar, který od Boha máte. V těchto dnech nucené „dovolené“, která je spíše než odpočinkem zátěžovou zkouškou, zkuste tento dar trochu víc rozbalit. Vy ho máte. Modlete se k Duchu Svatému, který se v něm – ve vás – skrývá, a modlete se k němu společně. Věřím, že pak se váš život stane zas novějším a krásnějším dobrodružstvím. K radosti vaší i celé Církve. Držím vám palce (na růženci).

o. Martin Hönig

Z farní charity

Drazí!

Prožíváme náročné období nejistoty a fyzického oddělení, a tak jsme rádi, že se s vámi můžeme setkat alespoň na stránkách našeho farního časopisu. Když se nemůžeme vidět, budme spojeni v modlitbě a také při přenosech bohoslužeb z našeho kostela. Děkujeme našim kněžím za každé povzbuzení. V minulém čísle jsme slíbili výsledky Tříkrálové sbírky v naší diecézi. Zde jsou:

Tříkrálová sbírka 2020	Částka (Kč)
Břeclav	3 398 086
Hodonín	3 515 182
Jihlava	2 078 876
Rajhrad	4 716 871
Tišnov	1 805 900
Třebíč	3 061 518
Žďár nad Sázavou	3 782 121
Znojmo	2 519 850
Brno	2 885 464
Celkem	30 239 487

Příspěvky do charitní pokladničky

Z darů, kterými jste nám do charitní pokladničky přispěli po Tříkrálové sbírce, jsme poskytli Charitě – služby Brno peníze na tyto účely:

Chráněné bydlení	8 000 Kč
------------------	----------

Chráněné bydlení je určeno pro osoby s mentálním postižením. V době karantény a zprísňených hygienických opatření náklady na provoz tohoto zařízení stoupají a každý příspěvek jim pomůže. Protože je náš kostel v současné době pro veřejnost uzavřen, nemůžete dávat své dary do charitní pokladničky. Ale právě nyní potřebuje Charita naši spolupráci i finanční podporu. Přispět, případně nabídnout pomoc můžete na stránkách <https://brno.charita.cz/podporte-nas>. Peníze můžete zaslat také na účet **1583741621/0100**. V této neobvyklé postní době vám všem vyprošujeme Boží pokoj, ochranu, zdraví a také otevřené oči pro každého, který čeká na dotek lásky. A přejeme všem setkání se vzkříšeným Kristem o nadcházejících velikonočních svátcích.

Dobrovolníci farní charity

Sedm pokladů

Svátost pomazání nemocných

Evangelia na mnoha místech hovoří o zvláštní pozornosti, kterou Pán Ježíš věnoval nemocným na těle i na duši. Sám jich mnoho uzdravil a i své učedníky už během svého pozemského působení vysílal na cesty s příkazem uzdravovat nemocné

a mazat je olejem (srov. Mk 6,13). V Listě Jakubově pak přímo čteme: „Je někdo z vás nemocný? Ať si zavolá představené církevní obce a ti ať se nad ním modlí a mažou ho olejem ve jménu Páně; modlitba (spojená) s vírou zachrání nemocného, Pán ho pozdvihne, a jestliže se dopustil hříchů, bude mu odpuštěno.“ (Jak 5,14n.) Právě proto Církev od počátku nabízí všem vážně nemocným svátost pomazání nemocných jako zpřítomnění Ježíšovy uzdravující moci. Tuto svátost může přijmout každý katolický křesťan, který trpí vážnou nemocí nebo vážně strádá stářím, a to v případě zhoršení zdravotního stavu i opakovaně. Rozhodně to nemá být jen „poslední pomazání“ těsně před smrtí. Svátost může udělovat biskup nebo kněz. Nejprve vloží ruce na nemocného, a pak jej maže na čele a na rukou požehnaným olejem a při tom říká: „Skrze toto svaté pomazání ať ti Pán pro své milosrdenství pomůže milostí Ducha Svatého. Ať tě vysvobodí z hříchů, ať tě zachrání a posilní.“ Věříme, že v tu chvíli je vždy člověk zvláštním způsobem posílen na duši, aby lépe nesl svoji nemoc, a jestliže to je dobré pro jeho spásu, je uzdraveno i jeho tělo.

Za normálních okolností (když není zrovna karanténa) nabízíme pravidelné návštěvy nemocných, obrátit se můžete na naše kaplany. Během karantény navštěvujeme nemocné jen naléhavých případech.

o. Jakub Tůma

Jsem na nás hrdá

Dostala se ke mně prosba, jestli bych nenapsala článek do farního časopisu. Je prý potřeba lidi povzbudit. Takto na dálku to ale asi neumím. Spíš si myslím, že bylo málo příspěvků, když se teď nekonají farní akce a že jsem jen byla po ruce.☺ Do Tomáška mám už dlouho rozepsaný příspěvek s názvem „Uklízet můžete i s vysokou školou“, ale ten teď zveřejnit nechci. Možná ho už nepošlu vůbec. Když teď vidím, jak dokážeme ve farnosti fungovat, tak už takový článek možná nebude potřeba.

Nevznáším se na pozitivním obláčku, ale pokud mám napsat něco povzbuzujícího, tak to pozitivní být musí.☺

Měla jsem problém s tím, že jsem v kontaktu jen s úzkou skupinou farníků a že se může stát, že někomu bude líto, že o něm nepíšu, přestože pomáhá v mnohem větší míře, než my. Věřím, že tomu tak je, určitě se nebojte a inspirujte ostatní vlastním příspěvkem.

Lidi prý potěší i málo a tak dnes píšu já.

Věřím, že každý pomáhá tak, jak může, chce nebo mu současná situace umožňuje. Rozhodně si nemyslím, že je potřeba se zničit. Když vyhoříme, nepomůžeme tím nikomu.

Můj vyjadřovací jazyk křesťanské lásky je pomocí skutků a služby. Obávám se, že bude asi dědičný a často nevyžádaný. Ale je to, jak to je. Mám teď čas fyzicky pomáhat a těm, co nemohou, ráda přenechám tu pomoc duchovní. Modlitby za druhé jsou stejně vrcholem lásky.

Díky Bohu mám štěstí na skvělé lidi kolem sebe, kteří mi pomáhají jak s konkrétní pomocí druhým, tak s tím, vykresat ze mě lepšího člověka. Stačí mi vidět, co dělají druzí a uvědomím si, kolik rezerv ještě v sobě mám. Všichni je máme. ☺ Ale znovu považuji za důležité zmínit, že každý pomáhá podle sebe. Nebud' te smutní, když jste v karanténě nebo teď musíte být doma. Váš čas přijde a my vám teď pomůžeme moc rádi! Věřím, že se zase potkáme v kostele a že vaše modlitby pocítíme v plné síle. ♥

Nechci někoho jmenovat, protože je nás tolik, ale můžu napsat, co mi v posledních dvou týdnech udělalo takovou radost, že to místy bylo až na zamáčknutí slzy.

- Obětavost kamaráda, se kterým rozvážíme obědy potřebným a který má svatou trpělivost se staršími lidmi i se mnou (občas se mi v tom množství obědů něco poplete).

- Manželé, kteří večerní žolíky vyměnili za šití roušek a společný čas teď tráví nad šicím strojem a s nůžkami v ruce.
- Kamarádka, která má teď děti v domácí škole, ale výrobu roušek zařadila do osnovy jako pracovní činnosti. (A pak si dá ještě další šití po nocích, aby si vyčistila hlavu).

- Jiná kamarádka, která dokáže ušít neskutečné množství roušek a k tomu se doma věnovat dvěma maličkým dětem.

- Další kamarádka, která nachystala balíčky pomoci nejen pro svou mámu, ale i pro všechny její sousedy.
- Neznámému dárci, který spoustu roušek pověsil na náš kostel volně k rozebrání.

A spoustu farníků i nefarníků, kteří vozí nákupy, shánějí léky, doprovází lidi k lékaři, uklidňují po telefonu známé, šijí roušky, půjčují si šicí stroje, nabízejí vaření a pomáhají si s radami ohledně šití nebo vyučování dětí.

Jste skvělí, děkuju vám!
Jsem na vás hrdá.
Tak si to nepokazme ♡

Tereza Zahradníková

Díky za chudé!

Je teplá lednová noc a já s Alexem, našim studentem, míříme do vedlejší vesnice. Jeho mladší bratr je v nemocnici, má malárii a tyfus, a tak mu neseme večeři. Studenti se nám tam teď střídají jako ponožky. Je období dešťů a s tím přibýlo nemocí. Alex mi cestou vypráví bratrův příběh. Nejsou pokrevní sourozenci. Když byl bratr miminko, přepadli je doma lupiči a rodiče zabili. Alexova rodina se dítěte ujala, odkojili ho a vzali si jej za vlastního. Rodina, která už v té době měla více než deset dětí a chleba nebylo na rozdávání. Další příběh, který se mi vryl do srdce.

Svůj příběh tu má snad každý student. Vzpomínám na své první dny v Didii, když jsem v říjnu 2019 přijela. Don Bosco Secondary School leží v odlehlé severozápadní oblasti Tanzánie. Je domovem pro více než tisícovku chlapců a děvčat. Většina z nich pochází z velmi chudých rodin. Jejich domácnost se často skládá z jedné či více tmavých místností s hliněnou podlahou, bez vody a elektřiny. Místní saleziáni se snaží pomoci co nejvíce mladým, kteří by si školné nemohli dovolit.

Začátky tu pro mě byly těžké. Cítila jsem se osaměle a málo užitečně. To je asi takový evropský komplex, potřebujeme za sebou vidět „něco“. A to

„něco“ musí být užitečné a efektivní a u nás katolíků ještě k tomu chvályhodného. Ale mně tu všechno bylo cizí. Vypomáhala jsem v knihovně a hlavou mi běžela otázka, k čemu jsem tu dobrá? V té době mi přišlo, že úsměv je mým největším „misijním“ počinem. Připadalo mi, že více než povzbudivý úsměv dát studentům neumím. Ale oni se k mému překvapení často celí rozzářili. Postupně za mnou začali chodit. A tak začaly vznikat vztahy přátelství a důvěry. Ted' vím, že úsměv je jedna z nejmocnějších zbraní světa.

Před Vánocemi jsem poznala, že mé srdce už zde pustilo kořeny. Didii jsem si zamilovala. Po Novém roce jsem také začala učit náboženství. Nikdy bych neřekla, že to může být tak náročné. Ale mluvit s mladými o Bohu, vztazích a hodnotách, to je velká výzva a je to vzácné.

Je leden a já jsem tu opravdu šťastná. V komunitě u večere občas zmíníme nový virus někde v Číně. To mi ještě ale ani na mysl nepřijde, že za pár týdnů se dostane

nákaza do Evropy, kde následně vypukne v pandemii. Netuším, že virus se i u nás v Tanzánii v březnu začne šířit. Že nám ze dne na den zavřou školu a studenty pošlou domů a že se tak Didia stane velmi tichým místem. Zatím stále netuším, že i já nakonec budu vyzvána k návratu domů. Ne, zatím mě nic takového netrápí. Jsem tu šťastná. Den co den bojuji se svými slabostmi, před kterými se zde nelze schovat, ale cítím, že jsem u samotného zdroje Života. Každý zelený strom, třepetající se motýl či stříbrná hvězda zpívají o Otcově díle. Každý úsměv, chycení za ruku, obejmutí, zpěv a tanec našich studentů je pro mě tajemným pokladem krásy Božích dětí. Netuším, že brzy budu povolána jinam a že to pro mě bude bolestné. Že budu muset odjet sice s nadějí na návrat, ale bez rozloučení se studenty a se smutkem v srdci nad chudými, kteří jsou touto nemocí zasažení nejtvrději. Život mnoha chudých po celém světě je závislý na každodenní práci a už samotná opatření proti šíření nákazy pro mnohé znamenají nedostatek jídla a vážné ohrožení. Imunita mnohých je už léta podlomena a vybavení nemocnic není dostatečné. Netuším zatím nic z toho, v srdci mám radost. Tu si však uchovám i do dnů návratu domů. Pevně věřím, že mě Pán vede a že je se mnou. Jsem vděčná. Díky, za vše.

Petra Klašková

Poděkování a pozvání k pomoci

Milí farníci,

moc děkuji za veškeré modlitby, kterými doprovázíte moji dobrovolnou službu v Tanzánii. Je mi to velkou podporou.

Kvůli rychlému šíření koronaviru po celém světě a uzavírání hranic jsem byla povolána k návratu domů. Neodjíždí se mi snadno, nicméně, jakmile to bude možné, plánuji se alespoň na chvíli do Didie vrátit. Zůstávám v kontaktu s místními salesiány ve snaze zprostředkovat pomoc v těžkých chvílích. Na chudé dopadá nemoc a zavedená opatření nejtvrději. I naše škola bude v následujících měsících čelit mnohým potížím. Předpokládáme, že velká část rodin s ohledem na šíření nákazy nebude mít prostředky na zaplacení školného. Tím je ohroženo studium a budoucnost mnohých mladých z nejchudších poměrů.

Pro ty, kteří by měli zájem se jakkoliv materiálně zapojit, je možné tak učinit prostřednictvím transparentního účtu: **123-0383150267/0100** (v poznámce vždy specifikujte účel).

Další možností je darování třeba i staršího notebooku, počítačů je u nás ve škole zoufalý nedostatek. Pokud se mi podaří nějaké sehnat,

přivezu je, jakmile se budu moci do Tanzánie vrátit.

(Spojení prostřednictvím e-mailu klaskova.petra@email.cz).

Mnohokrát děkuji za veškerou duchovní i materiální pomoc.

Petra Klašková

Tomáškovský ples 2020

Manželé se chystají na ples, když za tátou přijde syn a ptá se: „Tati, proč se indiáni malují“? Táta: „To je, když jdou do boje.“ Syn: „Tak si dej pozor na mamku, už hodinu stojí před zrcadlem.“

V pátek 21. 2. 2020 se uskutečnil 26. ples naší svatotomské farnosti. Organizace probíhala pod vedením Ireny Lesákové, která pozvedla kvalitu na neobyčejně vysokou úroveň. O tom svědčí i skutečnost, že letos, přestože byly prázdniny, bylo vyprodáno. Objeví se přátelé i z jiných farností, kterým přátelská atmosféra plesu také neunikla.

Ples zahájila sama Irena Lesáková. Poděkovala celému týmu organizátorů a všem, kteří přispěli svou troškou, včetně firem, které se významně podílely na sponzoringu této akce. Následně kaplani omluvili nemocného pana faráře, požehnali

celé akci a popřáli všem příjemný večer i noc. Úvodní předtančení se vrátilo do náručí naší mládeže a pod vedením Klárky Burešové předvedli sympatické úvodní předtančení. Pak si již taktovku převzala skupina Jazzika, která vytáhla z rukávu všechny druhy taneční muziky a když hráli, parket byl plný nadšených žádostivců.

Při příchodu přijímali návštěvníci sklenici se šampusem, usadili se u svého stolu a hned se mohli začít bavit. V průběhu večera se podávala večeře, kterou jste si zakoupili při nákupu lístků. Neobvykle velký výběr nabízel řízek se salátem, kuře s rýží, čínu s rýží nebo bramboráčky s gulášem. Pevnou součástí plesu je také tombola, která byla letos díky sponzorům ještě bohatější než vloni. Pokud vás zajímá, kde skončila krůta, tak pokud jsme dobře viděli, tak leží (možná ještě) u Babáků v lednici. Na skvělých akcích utíká čas ještě rychleji než jindy, a tak poslední skladby v 01.00 přišly velmi brzo. Účastníci pomohli uklidit sál, a pak již všichni směřovali k domovu, tedy většina. V každém případě na všech byla vidět spokojenost a i v neděli si mohla Irena užít chválu za skvěle odvedenou práci.

M. Dietrich pravil: „Přátelům, kteří mají opravdovou cenu, se dá zavolat i ve čtyři ráno.“ Občas si na toto

přísluví vzpomenu, ale jen málokdy dotáhnu věc do konce. Některým jednotlivcům, kteří se po plese přesunuli do jiného lokálu doladit noc, se to však povedlo. I když nevědomky, v kapse jim vyvolával mobil a „obšťastňoval“ kamarády, které měl mobilní telefon zrovna na ráně. I to patří k životu a dobře se na to vzpomíná.

Už teď se těšíme na příští rok.

Kali

Kostelnické postřehy

z prázdného kostela

V minulých týdnech jsem si připomněl našeho největšího umělce, vědce, vynálezce a všeuměla. Tento velkán v jednom svém hudebně dramatickém díle zmiňuje samotáře, který si vždycky přál mít hospodu a když si ji konečně pořídil, radost mu kazili lidi, kteří tam chtěli chodit. Já to mám obráceně. Když nás na úklid kostela bylo málo nebo byl náročnější, občas si někdo z ochotných a obětavých pracovníků posteskl nad nepořádkem, který tam objevil. Vždy jsem jim říkal, že kostel, kam nikdo nechodí, se uklízet nemusí a tak bychom to určitě nechtěli. No nechtěli, ale teď máme.

Kostel je zavřený, ale není prázdný. Kromě přítomného Pána je tu stále něco z každého z nás. Pořád se tu denně slouží mše svaté, probíhají modlitby a adorace, jen bez vaší přímé fyzické účasti. Je pro nás všechny nová zkušenost.

Těším se, až zase začnu otevírat hlavní bránu kostela a ne jen boční vchod. Ale i z nynějšího stavu lze vytěžit mnoho dobrého, prožít ho radostně a pokojně. Vzpomínám si na dávnou definici: „Pesimista je člověk dobře informovaný, optimista je člověk dobře poučený.“ My bychom měli patřit mezi ty poučené.

Někoho nyní tíží samota. Já jsem rád sám, asi proto, že už dlouho vím i cítím, že nikdy nejsem úplně sám. Mám i jinou zkušenost. Jako dospívající mladík jsem se o samotu v přírodě cíleně snažil. Zřejmě abych sobě i okolí dokázal, jaký jsem drsný zálesák, který nikoho nepotřebuje. Jenže když člověk putuje naší poměrně obydlennou krajinou úplně sám, právě tehdy se nejsnáze seznamuje, navazuje vztahy a ani nemusí být sám ten aktivní. Tak tomu může být i s Bohem.

Předstírám kostelnické činnosti už více než tři roky, takže bych to už mohl trochu umět, ale stále se objevuje něco nového. V kostele, kde se netopí, se mi mlží brýle, které už na čtení potřebuji, a zabránit tomu orosení se mi nějak nedaří. Ale zase jsem konečně

zvládl něco, o co jsem se celou dobu marně snažil. Mezi pestré kostelnické činnosti patří i role operátora toaletové kosmetiky a hygieny, lidově se tato funkce nazývá hajzldědek. Udržet záchody stále čisté, se nám nedaří. Zejména o nedělních nebo při některých déletrvajících akcích většinou prohráváme, výjimečně remizujeme. Tohle jsem se asi konečně naučil a záchody jsou nyní takové, jak jsem si vždy představoval.

Ještě jednu zkušenost jsem udělal. Co si má člověk odžít, tomu se asi nevyhne. Jsem z generace dětí, která většinu volného času trávila lítáním po venku. Moji vrstevníci z domovního bloku, s kterými jsem kamarádil, se občas bavili tím, že zazvonili na nějaké domovní zvonky a utekli. Já se tomu tehdy vyhýbal. Už nevím, jestli jsem neměl odvalu, styděl se nebo mi to připadalo málo dobrodružné. Ale nevyhnul jsem se tomu, dohnalo mě teď. Nyní tuto klukovinu provozuji taky. Řídím se metodickým pokynem pro předávání nákupů lidem v karanténě nebo z rizikověji ohrožených skupin: „položít před dveře, zazvonit a zdrhnout.“

Tož zase su o něco míň hlópé.

*Pavel Pandan Zahradník
dočasně zastupující kostelník*

Knihkupectví CESTA

doporučuje k četbě

Milí čtenáři, pro tuto nelehkou dobu, která je pro nás všechny velkou zkouškou, jsme se rozhodli Vám nabídnout několik titulů, o kterých si myslíme, že by Vás mohly zaujmout v postní době, kdy se cítíme být se svými starostmi sami a odříznuti od zbytku světa.

James Martin SJ: Sedm posledních slov: Bůh, který nám rozumí

Útlá publikace jezuita Jamese Martina, známého u nás mimo jiné díky jeho knize „Jezuitský návod (téměř) na všechno“, se soustředí na sedm výroků, které podle evangelií pronesl Kristus na kříži.

Autor ukazuje, že jsou dokladem Ježíšova pochopení pro lidské problémy, trápení a bolesti. Ze čtivých úvah vyplývá, že nikdy nejsme sami a Bůh se do našeho života umí vcítit, protože ho sám prožil.

Cesta

2020

119 Kč

**Miloš Doležal: Velký pátek
číhošťského faráře P. Josefa Toufara:
křížová cesta**

Nová křížová cesta nabízí čtrnáct situací na stezce životem zkoušeného faráře P. Josefa Toufara. V textech oceníme použité fragmenty z Toufarových kázání, z básní a obrazů

Bohuslava Reynka i z výslechových protokolů StB a výpovědí pamětníků. Duchovně silné modlitby nám připomínají, jak je víra důležitá v dobách nejhorších.

Nezávislý Podmelechovský spolek
2020 180 Kč

Lene Mayer-Skumanzová: Velká dětská Bible

Pro školáky vřele doporučujeme nejnovější dětskou Bibli na trhu. Vtáhne jen málo upravenými příběhy, které jsou obohaceny o stručné úvody do biblických časů a originálními českými ilustracemi. Kniha je skvělou možností nejen pro školáky, jak prohloubit poutavou formou své vědomosti v otázkách víry, když nemohou navštěvovat hodiny náboženství ani různá společenství.

Karmelitánské nakladatelství
2019 599 Kč

Aby se k Vám kvalitní (nejen) duchovní četba dostala i v těchto nepříznivých časech, můžete knihy objednávat na e-shopu nebo na e-mailu cestaknihkupec@volny.cz.

K vyzvednutí budou v knihkupectví prostřednictvím výdejového okénka v časech uvedených na webu, facebooku nebo ve výloze, a to nejlépe po předchozí telefonické domluvě na čísle 739 523 755. Pokusíme se udělat vše, abychom Vám knihy bezpečnou cestou dodali.

Aneta Mazúrová

Modlitba k Panně Marii Svatotomské

Panno Maria Svatotomská,

ochránkyně města Brna a všemocná přímlovkyně v nouzi, která nás vždy miluješ a přimlouváš se za nás, prožíváš naše bolesti a vedeš nás ke svému Synu, se vši láskou a důvěrou se k tobě obracíme ve své tísní:

Ochraňuj Brno, naši zem a všechny národy, zvláště ty nejchudší, před každou nemocí a zažehnej ji. Pomáhej těm, kdo se starají o nemocné, chraň je a jejich rodiny. Všechny, kdo v současné situaci rozhodují, napoj ze Studnice moudrosti a síly. Nemocným buď uzdravením, umírajícím útěchou a cestou ke smíření s Bohem a lidmi. Nám všem buď Královnou pokoje a Vojevůdkyní modlitby! Probud' nás z duchovní ospalosti a ved' k správnému jednání. Sjednoť nás všechny a naše rodiny v pokání, lásce a vytrvalé prosbě, aby náš nemocný svět byl uzdraven, nejenom tělesně, ale především duchovně z každého hříchu, sváru a strachu.

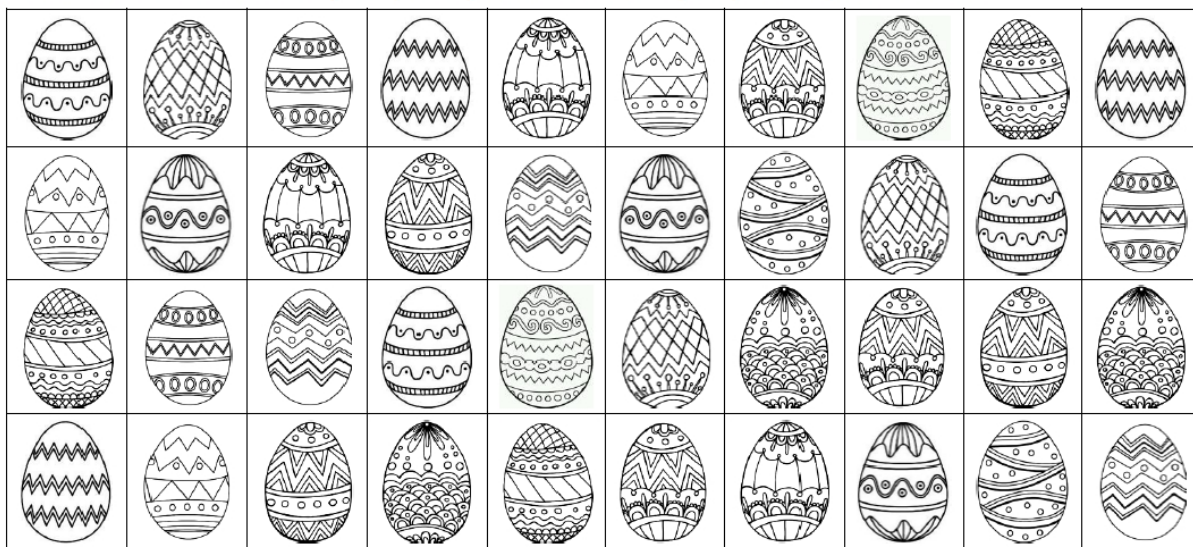
Ať můžeme na tvoji přímlovu opětovně slavit zázračné Kristovo vítězství nad každým zlem a všichni společně chválit milosrdného Boha Otce i Syna i Svatého Ducha nyní i vždycky a navěky věků.

Amen.

BYSTRÉ HLAVY

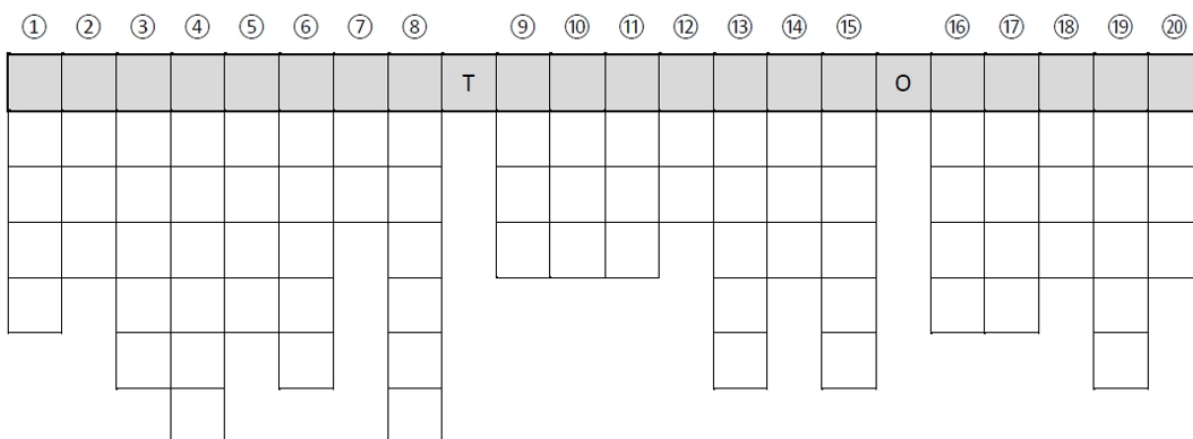
PRO NEJMENŠÍ

KRASLICE. Pomoz dětem najít vždy tři stejné kraslice. Která vajíčka jsou zde pouze dvakrát?

PRO STARŠÍ

DOPLŇOVAČKA. Dne 16. dubna si připomínáme svátek svaté _____

- ① samec ovce; ② vzácné dřevo; ③ potřeba tenisty; ④ město, ze kterého pocházela Panna Maria;
 ⑤ Boží posel; ⑥ jméno muže ve lví jámě; ⑦ první žena; ⑧ otec; ⑨ rostlina *Hyssopus officinalis*;
 ⑩ noční pták; ⑪ otvor ve zdi; ⑫ orgán sluchu; ⑬ městečko Ježíšova narození;
 ⑭ latinský název *kosatce*; ⑮ část horní končetiny; ⑯ hlemýžď „domeček“; ⑰ velká sladkovodní ryba;
 ⑱ hlavní město Norska; ⑲ svátky narození Ježíše Krista; ⑳ opak ke slovu *staré* (psáno pozpátku)

obrázky: <https://images.google.com/>

Klára Špunt Zelinková

Internetové přenosy z našeho kostela o Velikonocích 2020

Zelený čtvrtek (9. dubna)

17.30 – mše sv. na památku Večeře Páně
18.30 – modlitba „v Getsemanské zahradě“

Velký pátek (10. dubna)

7.00 – ranní chvály
15.00 – křížová cesta
17.30 – velkopáteční obřady

Bílá sobota (11. dubna)

7.00 – ranní chvály
10.00 – rozjímání „u Božího hrobu“
21.00 – velikonoční vigilie

Neděle Zmrtvýchvstání Páně (12. dubna)

9.00 – mše sv.
20.00 – růženec

Pondělí ve velikonočním oktávu (13. dubna)

9.00 – mše sv.
20.00 – růženec

Bohoslužby se až do odvolání konají
v uzavřeném kostele bez účasti lidu.

web: <https://prenosy.svtomas.net/>

YouTube kanál: **Přenosy z kostela sv.
Tomáše v Brně**

